

sen nogle måneder senere ovennævnte bog. Den giver på sine knap halvanden-hundrede sider en indgående skildring af det statsvidenskabelige studium ved Københavns universitet og Sorø akademi i århundrederne, før der blev indrettet en speciel eksamen i dette sammensatte fag.

Bogen er kendetegnet ved en ret snæver afgrænsning af emnet. Den, der søger den i håb om at finde en pendant til Ellen Jørgensens arbejder om studiet af historien gennem tiderne, vil blive skuffet. Hovedvægten er lagt på en skildring af de statsvidenskabelige fags stilling i den højere undervisning fra 1623, da statslære indgik i undervisningen på det nyoprettede Sorø akademi, og til oprettelsen af den særlige statsvidenskabelige embedseksamen. Bogen er således blevet et stykke universitetshistorie med redegørelser for de forskellige tiders syn på formålet med og formen for studiet og for mangfoldige planer for dette. Selv om forfatteren har afset fra at skildre udviklingen i videnskaben, kunne man dog godt have ønsket noget fyldigere personskildringer. Disse bemærkninger skal imidlertid ikke fremføres, uden at det også bemærkes, at Axel Nielsen med sit arbejde har ydet et fortjenstfuldt bidrag til Københavns universitets historie og på et væsentligt område suppleret Henning Matzens sparsomme oplysninger i »Kjøbenhavns Universitets Rethistorie«, ligesom han i langt højere grad end denne har blikket åbent for sammenhængen med den almindelige udvikling. — Det bør nævnes som en mærkværdighed for en bog i denne klasse, at der ganske mangler register.

Vagn Dybdahl.

Fredrik Lagerroth: Tyskt och nordiskt i Danmarks författningsutveckling 1660—1849. Skrifter utgivna av Fahlbeckska Stiftelsen XXXIV. C. W. K. Gleerup, Lund 1949. 188 s. sv. kr. 7,50.

Bogens titel er ejendommelig i forhold til dens indhold. Kun knap en fjerdedel af bogen omhandler tiden før stændernes oprettelse i 1834. Denne fjerdedel bygger væsentligst på de gængse fremstillinger og så på den norske historiker Sars' skildring i hans i mange henseender frugtbare og vidtskuende arbejder, der imidlertid for de danske forhold forekommer lovlig summarisk i sine domme. Denne fjerdedel er også selv i sit summariske anlæg ikke tilstrækkelig oplysende, værdifulde nuancer fortabes i generelle sætninger.

De sidste tre fjerdedele er en gennemgang af den forfatningspolitiske debat før grundloven. Forfatteren har her et godt overblik over gangen i debatten og dens hovedelementer. Enkelte nye iagttagelser bringes, men i det væsentlige er det de velkendte linier, der trækkes op. Konklusionen er en konstatering af, at 1849-grundloven ikke indeholder megen påvirkning fra tysk eller nordisk forfatningsliv, men derimod fra vesteuropæisk. Dette er imidlertid en kendt sag, og mon forfatteren ikke, da han blev klar over, at det problem, der indeholdes i bogens titel, ikke var noget problem, burde have afholdt sig fra at skrive bogen. Han kunne da i stedet have skrevet den gode, populære oversigt over grundlovens forhistorie, som det er så åbenbart, at han *kan* skrive.

Vagn Dybdahl.